

NUMĂRUL 10 BANI

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
Incep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d'a-una înainte
In București la Casa Administrației

EPOCA

ANUNCIURILE
In București și județe se primesc numai la Administrația
In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate

MANUSCRISELE NU SE ÎNPOIAZĂ
ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA CLEMENTEÎ — No. 3

Un număr vechi 30 bani!
REDACȚIA
No. 3 — STRADA CLEMENTEÎ — No. 3

PRETENȚIUNILE TURCIEI

LAMURIRI

Dacă ar mai fi nevoie de dovezi prin exemple marea sărăcie intelectuală de care suferă partidul colectivist, un exemplu mai mult ar fi polemicele nesfârșite ale ziarelor lor pe tema disidenței conservatoare.

Această disidență nu există; nu este adevărat că mult așteptata de adversarii noștri ruptură s'a făcut, sau e pe cale de a se face între grosul și matca partidului și între fracțiunea constituțională.

Cind disidența serioasă va exista, cind ruptură se va face în sinul partidului, ne vom grăbi noi cei d'înțai a o spune, arătând publicului motivele, pentru ca el să poată stabili responsabilitățile.

Noi nu aparținem școlii liberale fațarnice și bizantine. Noi credem, că cea mai bună politică este, a spune lucrurile pe numele lor și a nu ascunde situația reală a partidului, pentru a înșela lumea cum tot-d'auna au făcut liberalii.

Așa fiind, ia să vedem care este situația. Partidul conservator este un partid unitar, dovada că toți și toate fracțiunile lui recunosc șefia și autoritatea d-lui L. Catargiu.

D. P. Carp, la un banchet pur de amici politici, sau — ca să placem gazetelor liberale — la un banchet pur junimist, a proclamat, nu sunt trei luni, din nou, șefia d-lui L. Catargiu, declarându-l de șeful său și prin urmare și al grupării mai intime de care este înconjurat.

Această manifestație politică, are ni se pare o însemnătate mai mare decît cele ce se pot petrece în jurul unei candidaturi locale.

De atunci și pînă în momentul de față, nimic n'a schimbat situația pe care d. Carp de bună voie și în mod spontan eu a recunoscut-o.

Ba din contra, atitudinea d-sale după aceasta a confirmat-o.

În adevăr, nu este încă o luna de cînd d. Carp, șeful constituționalilor, a ținut să ia cuvîntul într-o întrunire publică la București, întocmai și în aceleași condiții în care a luat cuvîntul acum un an jumătate la Orlea, după căderea guvernului conservator de la putere.

Și să se noteze că întrunirea din Aprilie avea de scop a recomanda alegătorilor candidatura d-lui general Manu, despre ale cărui raporturi politice cu d. Carp s'a spus atîtea și atîtea.

Aceasta este situația generală și statornică a partidului conservator, considerată în totalitatea lui.

Provocăm pe ori-cine s'o conteste—dacă are motive.

De sigur că, căutînd mai de aproape, scoborîndu-te la detalii, potrivindu-te la colportagele de mahala, vei putea găsi oare cari asperități, sau oare cari trageri în sens opus. Nu le negăm.

Pielea celei mai delicate și frumoase femei, privită cu lupa, prezintă zbircituri și grosierități de formație. Partidul cel mai unit și compact considerat în detalii, prezintă neînțelegeri și contrarietate de tendințe cari sunt inerente ori-cărui grupări omenești. Acțiunea unui partid nu este o linie dreaptă, trasă liniștit de la un capăt la cel-alt, ci e rezultatul diferitelor forțe mai mici cari se ajută, se contra-ciolesc între ele. Pentru a

judeca acțiunea unui partid, un om serios trebuie să se uite la rezultantă, iar nu la țesătura inestricabilă de forțe și contra-forțe care o produc.

Ni se pare că suntem destul de categorici!

Cari sunt faptele și manifestațiile în sens contrar, după cele arătate, de o însemnătate generală care să dea dreptul cui-va a susține că disidența, ba chiar ruptura, este un fapt împlinit în sinul partidului conservator?

Alegerea de la Ploești? Faptul că un candidat local recalcitrant nu primește hotărîrea luată de comitele conservatoare?

Aceasta este un incident, chiar cind candidatura d-lui Ienescu ar fi incurajată de conservatorii constituționali.

Nu pentru asemenea motive partidele se înucătașesc.

Dar să ne punem în ipoteza — pe care noi n'o dorim — că neînțelegerile dintre partidul conservator și dintre o fracțiune a lui, ar lua proporții îngrijitoare. Să ne închipuim chiar că ruptura, mult dorită și mult așteptată, din partea protivnicilor noștri, ruptură s'ar produce definitiv.

Ei?...

Intru cit aceasta ar folosi colectivștilor, serios vorbind?

Intru cit aceasta ar strica în mod determinant partidul conservator?

Răspundem: Colectiviștilor nu le-ar folosi nimic, partidul conservator, nu i'ar strica de cit puțin. În tot cazul, ruptura nu l'va împiedica de a-și îndeplini rolul pe care transformăția țării în cel 30 ani din urmă l' designă.

Este o eroare a crede că un guvern și un partid păcătos, poate să se întărească și să devină mai trainic prin faptul că adversarul este divizat sau că pierde o parte din forțele sale.

La război, aceasta este adevărat. În politica, nu. Guvernele, mai cu seamă la noi, nu mor, din cauza tării adversarilor, ci din cauza păcătoșiei lor propriie. De altă parte, nu este o condiție esențială pentru a fi chemat la putere ca un partid să reprezinte toate forțele opoziționiste sau toate forțele intitulate ale lui propriu. Este suficient ca el să reprezinte cele mai multe forțe, în un moment dat, și să fie în stare a governa fără să aibă nevoie de altele. Alminterea chemarea și formarea guvernelor ar atirna totdeauna de la voința sau disidența unui grup, lucru care ar face imposibilă funcționarea regulată a mecanismului constituțional.

De sigur, că, este tot de-a-una regretabil, ca un partid să fie lipsit în momentul chemării sale la guvern, de o parte din forțele naturale pe care era în drept să compeze.

Acest lucru, însă, nu poate tulbura echilibrul politic al partidului nici a l' micșura misiunea lui seculară.

Partidul conservator are în sinul lui destule forțe vii, destule talente și o numeroasă armată de amici, pentru ca să poată răspunde cu onoare la ori-ce chemare.

Aceasta este esențialul și aceasta este cu sau fără disidență.

V'ați lamurit, d-lor colectivști?

CULISELE DIPLOMATICE

Regele Carol la Porțile de fer.—Impăratul Frantz Iosef în București.—Josnicia d-lui Sturdza.

Regele Carol la Porțile de fer

In curînd se va împlini anul de cînd M. Sa Regele Carol a fost invitat de către M. Sa Impăratul Frantz Iosef la inaugurarea solemnă a Porților de fer. M. Sa n'a voit la început să meargă, căci n'a admis ca să fie pus în același rang cu Regele Serbiei, care de așezment a fost invitat, și cu prințul Bulgariei, și ast-fel să formeze un fel de curte împrejurlu bătrînelui monarch.

Această susceptibilitate foarte îndreptățită a fost numat de cit înțeleasă la Burgul de la Viena și atunci Impăratul Franț Iosef ca să arate că prefește pe Regele Romîniei alt-fel de cit pe Suvăranii balcanici, a comunicat d-lui Emil Ghica, reprezentantul țării la Viena, cu ocazia inaugurării milenului unguresc, că toamna va veni la București să facă o vizită Curții Regale Romîne, precum a și făcut, și că o asemenea vizită nu va face Regelui Serbiei.

Impăratul Frantz Iosef în București

M. Sa Regele Carol a fost la inaugurarea Porților de fer, dar a doua zi chiar M. Sa Impăratul Franț Iosef a venit în Romînia, purtat în triumf timp de trei zile, aclamat de sute de mii de suflete și după trei zile bătrînelui Suvăran s'a întors la Viena cu impresia, că Romînia este un Stat cult, puternic și bogat, că poporul romîn este un element de ordine și de civilizație, că Regele Carol, înconjurat de iubirea romînilor, este un domnitor model, că în timp de 30 de ani de domnie prin o muncă neobosită a înălțat Statul Romîn la rangul celor-vale State de cultură și civilizație.

Statul Romîn a cîștigat enorm de mult în prestigiu în urma acelei vizite.

Josnicia lui Sturdza

Nici șapte luni n'au trecut de atunci. N'am purtat război cu nimeni, n'am fost slăbiți prin revoluție, Statul n'a dat faliment, în sfîrșit nimic nu s'a schimbat în organismul și mersul Statului romîn. Și totuși Coroana Romînă azi nu mai strălucește cu atîta mîndrie ca astă toamnă. D. Sturdza i-a adus o scădere, a pus o mat pre jos de Tronul Bulgariei vasale.

Numai trei săptămîni a lipsit din țară M. Sa Regele Carol. Și aceste trei săptămîni au ajuns ca d. Sturdza să coboare Coroana Romînă de la înălțimea unde o ridicase Purtătorul et ajutorat de poporul romîn.

La nota Austro-Rusă d. Sturdza a răspuns, fără să consulte pe M. Sa Regele, după caracterul său tiritor, linguișitor și vecinic plecat. Pe cînd primul ministru al Bulgariei vasale, d. Stoiloff, a răspuns demn, zicînd că va urma liniile indicate de Austria și Rusia întru cit interesele Bulgariei vor permite aceasta, d. Sturdza a răspuns în chipul cel mai josnic.

Ce schimbare în timp de șapte luni!

Lista de subscripție pentru statua lui Al. Lahovari, încredințată d-lui maior N. Lămotescu.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes D. N. Lămotescu (1000), D. M. Finkels—bancher (40), D. Toma Taciu, idem (20), D. C. Pascu.—D. Manole, idem (20), D. N. Chrisoveloni, idem (500), D. N. Butculescu (100), D. D-r. Florea Teodorescu (100), Un intim (100), Total . . . 1,880

PĂTANIILE UNUI ÎNVĂȚAT COLECTIVIST

Unul dintre tinerii colectivști cari dau pe sine-care zi proba nepuinței lor, într-o foiață fără sare și fără cititori numită «Liberalul», s'a apucat să publice niște articole de politică înaltă și obiectivă, sub titlul «Pluralitate de tendințe». Am dat în revista numărului nostru de la 29 Aprilie cite-va mostre din lucrarea acestui nou învățat, menită a avea un succes de ilaritate care va face să palească gloria Stolovanilor și alior burdui... de carte, ai partidului colectivist. Nu știți însă cite neplăceri a cauzat bietului autor acea neprețuită proză care v'a înveselit pe d-voastre!

Îndată ce a apărut studiul No. III în «Liberalul» de la 26 Aprilie c., autorul s'a pomenit că este chemat de ministrul de finanțe.

«Mi-a pus D-zeu mîna în cap, și-a zis el, am fost înțeles și mi se va da... ce mi se cuvine». Cînd colo ministrul îl primește clătînînd din dinți și dîrdăind din genunchi, și următorul dialog se încinge:

«Mă rog, domnule, nu puteai găsi alt subiect de studiu de cit chestia monetară? «Mă iertați, domnule ministru, dar am crezut că chiar considerîndu-mă în afară de mișcarea generală a societății: din punctul de vedere static, pot să aduc un exemplu despre pluralitatea de tendințe a partidului conservator, relația la o funcțiune socială curentă și decel mai eminent folos practic care este damul, mijlocul-torului schimbului de valori!»

«Cum, domnule, d-ta nu știți că noi, în opoziție, a trebuit pentru rațiun de... Stat, să susținem etalonul de argint și utilitatea agiului, — că eu am ținut o conferință în acest sens la Clubul liberal, conferința care s'a și publicat în broșuri, — că acum, iarăși pentru rațiun de... Stat, trebuie să menținem etalonul de aur așa cum l'au stabilit adversarii noștri și să ne resignăm la desființarea agiului pe care dînaș l'au distrus?»

«Intr'adevăr, domnule Ministru, n'am știut acestea, n'am avut ocazie să citesc broșura d-voastră, așa că necunoscînd această schimbare de tendințe a partidului liberal în privința acestui simbol al practicității omenești...»

«Te rog, să lași simbolul practicității și să ații că în partidul liberal nu se poate vorbi despre chestia monetară, cum nu se poate vorbi despre funie în casa spinzuratului.»

Ploa, autorul se întorsese acasă și, comise studiul No. IV în care nu mai vorbi nici de simbol, nici de practicitate, dar îndată ce l'publică, se pomeni chemat de d-nul Prim-Ministru. Aceasta, cu blîndețea l' cunoscută, (un ochiu fix, unul clipind și degutul tăcînd pe masă) îl strigă:

«Nenorocitul, ce te ai apucat să scrii despre chestia mitropolităna?»

«Domnule Prim-ministru, am vrut să demonstrez că adversarii noștri sunt victime pluralității de tendințe în materie de tactică, în chestie de procedură politică?»

«Ce tactică, domnule, dar nu știți că tactul și tactica conservatorilor în această chestiune au dat lovitură de grație partidului liberal, și că eu am fost deja victima acelor chestiuni? D-ta nu știți că nu se vorbește de funie...»

«...In casa spinzuratului! Da, domnule Prim-ministru, mi s'a mai spus deja aceasta. Mă voi feri de a mai vorbi și despre această funie... pardon, chestiune. Voi lua alte subiecte de ex. critica legii maximumului, această lege spoliatoare, pe care partidul liberal s'a angajat...»

«Nici un cuvînt, domnule, te opresc de a vorbi de legea maximumului!»

«Voiți critica atunci legea minelor.»

«Nu se poate! Cine ț'a spus d-tale că vom desființa această lege?»

«Îmi rămîne legea gendarmierii rurale, legea căilor ferate de interes privat, legea...»

«Mă rog, nu s'ar putea să te dispensezi de a te ocupa de aceste legi?»

«Prea bine, domnule prim-ministru, voiți lăuda, dacă este așa, legile făcute de partidul liberal, de ex. legea reparașului Duminecal, proiectul pentru casa rurală, proiectul pentru legea de expropriere...»

«Cum ai zis? Ce, d-ta nu citești «Voința Națională»? N'ai văzut cum tratăm noi aceste legi și proiecte nenorocite pe cari niște trădători, niște gheștari le-au inventat în scop de cîștig sau de reclamă pentru a strica rostul partidului liberal? Înțelegi ce vroiu să zic?»

«Înțeleg, domnule prim-ministru, dar atunci schimbarea tendințelor din opoziția partidului nostru și pluralitatea de tendințe de astă-zi vor face ca să nu pot trata o chestiune de politică obiectivă fără ca realitatea lucrurilor, această musicantă care știe a se face a fi auzită să nu ne cante refrenul: «Ați fost și sînteți niște...»

«Oprește-te! Să nu îndrăznești să spui un cuvînt despre tendințele partidului liberal! Partidul liberal n'a avut și n'are tendințe... adică voință să zic... mă înțelegi d-ta.»

«Vă înțeleg, domnule prim-ministru, dar atunci despre ce să scriu?»

«Ei bine, dacă trebuie să scrii ceva cu orice preț, scrie despre politica externă...»

«Da, da l' despre chestia națională...»

«Ce, despre chestia națională? Dar de unde vii? Nu știți că a vorbi în partidul liberal despre chestia națională este a vorbi despre...»

«Despre funie în casa... Aveți dreptate, domnule prim-ministru, dar atunci?...»

«Scrie despre politica externă din alte țări și din alte timpuri, d. ex. despre Bismarck, despre provincia Posen, despre Alsacia-Lorena, despre Thiers... și asta ca să aduci vorba că conservatorii sunt vinduți Rușilor, junimistii Nemților, radicalii... cul oi vrea d-ta... Dar despre actualitate, absolut nimic m'ai înțeles?»

Autorul se retrase și mai ploa și conform ordinului facu să apară în «Liberalul» de la 29 Aprilie, sub No. V, tarîna care începe ast-fel: «... Cred a fi dovedit că nici una din fețele politice interne nu este preocupată în'unul și același fel de aceea ce prin conventionalism limbistic denumim cu termenul generic de partid conservator.»

«Din nenorocire partizanii logiceii politici e formale despart politica externă de cea internă», etc.

«Acu urmează: Bismarck, Posen, Alsacia-Lorena, Thiers și apoi, fără nici o legătură, diferitele țări la cari sunt vinduți aceia ce printr'un conventionalism limbistic, etc.»

«Vei mai sus.»

«Vă închipuiți uimirea budalalelor colectiviste cari, cu cit pricep mai puțin acest conventionalism limbistic, (pe romînește limbă pasărească) cu atît se extaziaza mai mult.»

«Nu tot așa de incantată sunt însă cite-va caradale ale partidului cari, de și nu înțeleg pe deplin pe învățatul autor, dar îl înțeleg în deajuns spre a simți că o nemerește ca Ieremia cu oiștea în gard și că ar face mai bine să învîrtească numai foiele de la club și să nu se mai încerce a învîrți și... idel în foia colectivista.»

TRIBUNA LITERARĂ

IN BALTĂ

— SCHIȚĂ —

(Urmare)

Pe cînd stam astfel treceam vreo trei căruțe, cu roatele mari ca de moară, pline cu stuf, și vizitiul întrebă de răvaș pe oameni, iar aceștia, spunînd că sunt învoșiți cu boerul, trecură mai departe. Căi noștri erau obosiți. Alexe se dădu jos din trăsură, deslegă șleaurile, dădu fin cailor, iar trăsutele cu orz le atrnă deocamdată de felinarele trăsuri. După ce mă plimbai puțin prin prejur, după ce mă uitai la lucrurile ce le aveau văcarii în bordel, mă suii iarăși în trăsura să mă odihnesc pe jeturi. Aprinsel o țigareță și început vorba cu Alexe:

«Te-am văzut eu, Alexe, cînd treceam pe lângă Domnica, că aruncași ochii la fete; și parcă ți-ar fi plăcut mai mult să rămîi, de cât să vii cu mine în Baltă. Nu cumva ai pus ochii pe vr'una?»

«Nici vorbă de așa ceva!»

«Ei! glumesc și eu; cu toate astea, zed... de ce nu te 'nsori?»

«Da la ce să mă încerc?... Să pășesc și eu ca cuconul Costică?»

«Cum: ca cuconul Costică? întrebai eu. Te-am mai auzit astăzi odată cu vorba asta.»

«Apoi, de! Am fost și eu vizitiu în multe părți. Am fost la cuconul Costică în Bărăgan; și și el a vrut odată să se însoare, și cu toate acestea, a rămas neînsurat.»

Cînd spunea Alexe aceste vorbe, zimbea; și astfel nu mă mai îndoiam că trebuie să fie o înfăptuire hazlie. El se propti în giul unu cal și cu mîna se juca prin coama lui.

«Ei! ian spune, Alexe, căci și așa trebuie să răsufe cal.»

Cînd eram vizitiu la cuconul Costică, eram și eu mai procopșit ca acum, căci, slugă la burlic, totdeauna o scoți mai bine la cale. Nu eră singur cuconul Costică arendaș, căci mai avea un tovarăș tot de seama lui și tot neînsurat, ca și dînsul. Cuconul Tudorache era mai glumef, mai desțep și mai cu minte ca cuconul Costică; și așa mi se părea mie că dînsul conduce toate treburile, iar cuconul Costică este numai a cincea roată la car.

«Ei, ce păcatele, Alexe! zisei eu, căci mi se părea că prea cu greu începe istorisirea, și i' dăduți să înțelegă că aș dori să cunosc întîmplarea cu înșurătoarea lui Costică. Așa, pe departe, auzisem și eu ceva, dar îmi părea că vizitiul meu știe mai multe; și, fiindcă deocamdată n'avam cum să 'mi petrec timpul, doream să l' ascult.»

N'am stat mult la «burlicăii mei», căci așa le ziceam eu, dar totuși în patru luni am auzit multe de toate. Seara, cînd se întorceau dela cîmp, se apucau de povești, și mai totdeauna eram și eu de față. Să nu te prinzi mirarea, căci așa este cum îți spun eu; și de multe ori mă întrebai și pe mine unele lucruri, căci așa li se părea lor, că eu știu multe. Nu l' vorbă: în București nu fusese niciunul din ei atîta timp cum am fost eu, și adeseori ascultai ceasuri întregi la rate le spuneam. De obicei, cînd stam de vorba, nu se putea să nu amintesc de înșurătoare.

«Eu am să mă 'nsor», zicea Costică. Iar cuconul Tudorache, care era mai șiret, îl da în bună, îl sfătui să și cerce mai degrabă norocul, ca să aibă și el la casa lor o femeie, care să le văză de gospodărie:

«Încearcă și tu, și apoi las' pe mine; să vezi că, dacă tu vei face începutul, eu te urmez, și amîndoi vom fi oameni între oameni, căci uite așa, neînșurați, parcă nici la muncă nu ne prea îndemnăm. Ei ce l' zici tu, Alexe?» grăia atunci așa, eu un zîmbet, cuconul Tudorache, în cit mi se părea că mă aflam în vremea poveștilor.

Costică se necăjea, de cătoari mă aducea și pe mine în vorbă, ba uneori încurcînd din sprincene și'mi spunea că vizitiul nu stău în odaie cu boerul. Eu nu mă împotriveam, eșiam frumos pe prispa și ascultam mai departe vorbele burlicilor mei. Nu eram supărat pentru astfel de lucruri, căci tot domnul Costică, cu alt prilej, mă întreba și pe mine de sfat; și eu vedeam că nu se putu că ar fi supărat pe mine, îmi da să înțeleg că să e afară, ci mai mult pentru că cuconul Tudorache mă băga și pe mine în vorbă.

Cuconul Costică eră mai frumuseț—și aceasta o simțea el bine—era mai bun de chefuri și mai darnic. Așa, într'o seară, pe cînd ne întorceam obosiți de pe moșie, cuconul Tudorache începu să l' necăjească pe Costică cu înșurătoarea:

«E greu cu viața asta de burlic; uite, ne întorcem obosiți și n'avam niciun rost în casă. Să fie unul din noi înșurat, am fi găsit masa gata, am fi aflat o oca două de vin mai bun; dar așa, mîncă Costică ce l' pune bucatăreasa, grăi Tudorache și se uita rîzînd la tovarășul său. Nu l' vorbă, tu te-ai putea însura mai degrabă, că ori și cum tot al mai mult cunoscute ca mine, și n'ai de cit să caști gura și oricare arendaș țiar da fata. Bună ar fi și fata lui

XXX.

1) Frazele cu litere onrșive sînt reproducute textual din revista «Liberalul» de la 26 Aprilie. 2) Vezi «Liberalul» din 27 Aprilie.

cuconu Manolache, bună ar fi și a lui ne-nea Stan, dar ce să faci tovarășe: dacă nu mai plouă, să facem și noi noi de câte-va miș, să ne putem arăta și noi mai galeanți.

— Adică, cum? Ce vrei să zici? N'asți fi eu în ștare să ții casa? Ce, adică ne-nea Stan șteaptea un băiat mai abilit de cât noi? grăi serios cuconul Costică.

— Nu vorbesc de mine, adăose Tudora-che; noi am hotărât ca tu să te însori mai întâi, prin urmare, deocamdată rămânem așa.

Costică, când auzia vorbele tovarășului său, îi creștea inima și credea că el îi vor-bește cu tot dinadinsul, deși eu vedeam des-tul de bine că el vorbea numai în rîs.

— El! ce ai zice tu, când îți-ar da fata cuconul Iane, greul din vecini, știu tu care: cea cu demoașela Aglaia? Și tu... are trăsura cu cai albi; șapoi, ce să îți mai spun de alte lucruri?... le cunoști ca și mine.

Costică a fost cuprins de un fior, căci a tresărit puțin și s'a cam înroșit. El, serma-nul, într'adevăr se ocupa cu gândul de a cere de nevastă pe conuța Aglaia, și 'era ne-caz că tovarășul său a spus chiar numele ei. Eă, când am auzit de Aglaia, d'abia 'mi puteam ține rîsul, căci de multe ori, când eram singur cu cuconul Costică mă întrebă, așa pe departe, că adică ce zic eu de dom-nișoara Aglaia. Eă, se înțelege, o laudam, spuneam că 'i fată frumoasă și cu parale, și că așa 'mi vine mie a crede că va fi d-tale, domnule Costică; căci, de câteori mă uit la dumneae și la d-ta, ved o asemănare mare... șapoi știu că cei cari se iubesc, seamănă unul cu altul.

— Bătă-te să te bătă, Alexe. Inceput eu, și rîdeam cu haz, iar el, cum vedea că 'mi place, tot mai vorbăreț se făcea.

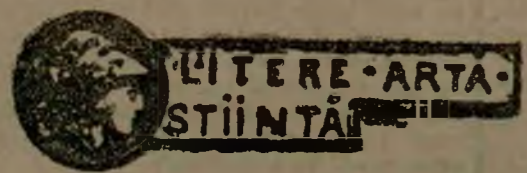
— Să 'i spun ce s'a întâmplat odată; asta n'am s'o uit în viața mea: cuconul Tudora-che, șiretul, veni într-o seară cu vestea că s'a întâlnit cu preutul de la moșia boe-ru-lui Iane, și că i-a spus că boerul a vor-bit cu un prieten al său că ar mărită fata, pe Aglaia, și că și știe el din toterit arenda-și în Brăgan, și crede că, dacă va face cunoștința cu el și dacă 'i va plăcea, în toamna asta ar face ceva. Atăta a fost des-tul. Peste săptămână, Costică a stat tot pe gânduri. Se muncea cu sine: că oare ade-ve-rat s'a fie ce 'i spune tovarășul său, că oare nu este numai o năzdrăvană glumă? și, fiindcă vestea aceasta se potrivea cu ce 'și pusese el în gând, tot mai mult credea că trebuie să fie adevărat. El nu mai vor-bea cu tovarășul său despre Aglaia, căci bine că auzise ce i-a fost spus; cu toate acestea se făcea că nu 'l doare capul și că nu se ocupă cu astfel de gânduri. Pe mine însă, de câteori se află singur în trăsura, mă întreba dacă într'adevăr domnul Tudora-che s'a întâlnit cu preutul de la moșia boe-ru-lui Iane și dacă au vorbit ei amîndoi ceva despre Aglaia. Eă 'i spusel că i-am văzut vorbind, dar nu știu cu adevă-rat ce au vorbit, de oarece ei se fereau de mine. Una însă am văzut că cuconul Tu-dora-che a cinstit pe preutul cu cinci lei. De nu era vorba de așa ceva, de sigur nu 'i da un așa bun bacșis, grăit eu și în clipa aceea am zîmbit cum știu eu să zîmbesc.

— Cum se vede, tu purtal de nas pe cu-conul Costică, observat eu... și mă lăsat pe jețul trăsuri cam la o parte și cu mîna îmi netezeam mustățile ca să nu bage de seamă când îmi va veni să rîz. Nici nu eră alfel cu puțință, de oarece trebuia să rîz de istorisirea lui Alexe, cu toate că me mi-nunam de dibăcia șiretlicurilor sale și de chipul cum își cunoștea el stăpînit de odino-arioară.

Alexe începu să istorisească mai departe, și 'i creștea inima unde vedea că eu îl ascult cu plăcere.

— După ce a băgat de seamă cuconul Costică că eu spun cum ar fi vrut el să asculte, băgă mîna în buzunar și 'mi dădu cinci lei. Luat banii, mă uitai la ei, și 'mi părea bine de tot, căci eram dator la cir-ciumă vreo trei lei; și îmi mai rămăneau doi lei, și atăta tot eră destul ca să spun stăpî-nului meu o minciună. Pe mine nu mă costă mult, iar lui îi făcea bine.

(Șifruțul mîine) Ion C. Panu

Sedinta anuală a Jocurilor florare din Tulusa (Fête des fleurs) a avut loc, cu cea mai mare solemnitate, în ziua de 23 Aprilie.

Confratele nostru, d. Jules Brun, a asistat la stînga președintelui ilustru Academi. Această onoare excepțională era motivată, fără îndoială, prin marele succes obținut în Franța de *Romancero roumain*, și prin situațiunea autorului în marea presă pariziană. Membrii Academiei tulusane nu au uitat că d. Jules Brun vine din București și că A. S. Regina României a bine-voit a primi titlul de *Maestră a jocurilor flo-rare*.

D. Jules Brun va face, Lunea viitoare, o conferință la 'societatea de geografie' din Tu-lusa, asupra Curții de Argeș, cu proiecțiuni lu-minoase. Va vorbi după aceea, la Lyon, asupra vechiului București, după care va ține la Paris, în sala Bodinière, o conferință în versuri: *Epo-peea română*.

Revista de chirurgie este titlul unui nou ziar medical, apărut sub direcțiunea profesorului doctor Toma Ionescu, cu colaborarea tuturor chirurgilor din țară.

Această revistă are de scop de a aduna în-tr-un maunchi, lucrările chirurgicale romine și a arăta ast-fel avîntul ce a luat această ra-mură a medicinei, în țara noastră.

Profesorul Ionescu a îndeplinit un scop foarte laudabil, acela de a arăta atît în țară cit și în străinătate progresele constante ale chirurgiei romine și a face să înceteze ideea prea mult și înjust acreditată, că chirurgia în țara noastră n'ar merge cu aceiași pașș gigantic, cu cari avansează această știință în străinătate.

Înă azi, lipsa unor reviste pur chirurgicale în țară la noi. fca ca lucrările chirurgilor să fie pierdute în diferite jurnale unde ele dispă-reau în mijlocul celor-lalte publicațiuni.

Salutăm deci cu bucurie această nouă sfor-țare a savanților profesor, pentru a pune arta chirurgicală în țara noastră la nivelul pe care trebuie să 'i ocupe.

În primul număr ce am primit se găsește trei lucrări originale, dintre cari două, datorite

profesorului Ionescu: *Castratia abdominală totală și Un nou procedeu de tratament al ve-trodeviațiilor uterine*. Al treilea datorit doctorului E. Juvara, asistent la clinica chirurgicală la spitalul Colțea și secretarul redacției jurna-lului, asupra: *Procedurii Bassini modificată pentru cura radicală a herniilor inguinale*.

Restul revistei cuprinde analizele celor mai noi și importante lucrări publicate în revis-tele străine de chirurgie.

INFORMAȚII

Candidații partidului con-servator, pentru ziua de 4 Maiu, sunt:

d. Ioan Iahovari, la cole-giul II de Senat de Vlașca;
d. Dim. Donici, la cole-giul I de Senat de Vaslui;
d. N. Filipescu, la cole-giul I de Cameră de Pra-hova.

Comite'ul Național studentesc con-voacă pe toți studenții Universitarii pen-tru ziua de 1 Maiu, ora 1, spre a se consfătuți asupra mijloacelor ce trebuiesc luate față de măsurile arbitrare la cari sunt supuși studenții Institutului Me-dico-Militar.

Zilnic ne vin reclamațiunile, de nedrep-tățile ce se pîrec la Direcția Sanitară. Ast-fel între altele ni se relată că, pen-tru a ocupa un post de medic de plasă, nu este de ajuns a fi Romîn și a avea titlul de doctor în medicină, ci condi-țiune, *sine qua non*, este a fi Evreu sau renegat.

Nu cităm nume, pentru că ar fi să înșirăm o listă prea lungă. Constatăm însă un fapt, pe care 'i aducem la cu-noștința d-lui dr. I. Felix.

Sperăm că d-sa va lua măsuri pen-tru ca preferința Evreilor—in posturile dependente de serviciul sanitar—să nu mai fie o regulă riguroasă.

MM. LL. Regele și Regina vor sosi astăzi seară cu trenul de 8, în Gara de Nord.

«Lumea Nouă» ne asigură, în numărul său de aseară, că n'a fost de loc în inten-țiile sale de a cere interzicerea alergărilor de cai. Confratele a observat numai că se pun în risc viețile unor nefericiți, «pentru amuzarea infamilor de burghez» cu prile-jul acestor alergări, și propune, pentru în-lăturarea unor asemenea accidente, cursele pedestre.

Avizăm pe confrății noștri că primim și acest sport. Ne angajăm a găsi și o arenă de alergare. Vom fi chiar foarte fericiți cînd vom vedea o cursă de întrecere între stimabilul M. O. X, și d. Ioan Nădejde.

«Epoca» va angaja pariuri pe acest diu urmă.

Din Iași ni se scrie, că ieri s'a încep-ut, la universitatea din acel oraș, con-cursul pentru ocuparea catedrei de pe-dagogie de la școala normală din Birlad. Comisiunea se compune din d-nii C. Dimitrescu-Iași, președinte, I. Găvăneș-cul și C. Leonardescu, profesori la uni-versitatea din capitala Moldovei, membri.

Candidații înscriși sunt d-nii Gr. Patriciu, N. Longinescu și I. Velculescu.

La institutul medico-militar s'a încurcat iarăși lucrurile.

La spitalul militar sunt două categorii de intern:

1) Vechii interni intrați sub dispoziți-une regulamentului din 1892, cari se bucură de prerogativele internerilor de la spitalele Eforiei, urmînd ca după obținerea titlului de d-r. în medicină, să servească ministe-rului de rășbot șase ani.

2) Nouii interni, intrați sub regim mili-tar și asimilați elevilor din școlale mili-tare.

La 1 Aprilie s'a numit un director și un comandant al internerilor ne conform regu-lamentului (art. 26) și legii sanitare (art. 7 și 8), cari prevăd că șeful spitalului mili-tar, va fi și director al institutului.

Noua direcție supunând la instrucți și exerciții militare și pe vechii interni, aceș-tia, prin două delegați anume Drăghiescu P. și Pavlescu I. (doctoranzi), aceștia două protestînd au fost trimiși la carceră; vechii interni apelînd la dreptatea noului director, n'au fost ascultați, ci din contră amenin-țați a fi închiși. Ei au părăsit spitalul ne-mai făcînd serviciu pînă nu se vor restabili condițiunile în cari au fost pînă acum.

Ieri dimineață, la orele 7, fiul d-lui I. Scupiewski, directorul «Agenției Ro-mine», anume Lucian, a încercat să se sinucidă la domiciliul părintelui său, din pasagiul Vilacros, trăgîndu-și un glonț de revolver în frunte.

D-rii Stoicescu și Chiriac, chiemați în grabă, au reușit să extragă glonțele. Starea pacientului, în vîrstă numai de 18 ani, inspiră serioase îngrijiri.

Camera de comerț a circumscripției București este convocată în sesiune extraordinară pentru ziua de 3 Maiu.

La 20 Februarie trecut s'a constituit în capitală un comitet compus din d-nele Maria Cuțarida Crătescu, Ecaterina G. Cantacuzino, Irina G. Cantacuzino, Elisa Marghiloman, Angela V. Lascar, Chrisoveloni, Maria T. Văcărescu, Vlasto, N. Lămotescu, Monteoru, Procopie Du-mitrescu și Elena P. Grădișteanu, în scop de a funda o *Oregă* în care să

poată fi crescuți copiii săraci de la vîr-sta de nou născuți și pînă la vîrsta de 6 ani.

Pînă astăzi comitetul posedă subscrip-țiuni în sumă de 31.000 lei și numără 140 de membre aderente, cu cotizați-unea anuală de 100 lei.

Societatea pentru înființarea *Creșei* va purta numele de *Leagănu* și se va constitui în Octombrie viitor.

Rugăm pe Domnii AGRICULTORI a visita expozițiunea noastră de **MASINE AGRICOLE** unde pot vedea modelele pe 1897 deja montate de Legătorele DEERING-PONY Secerătoare și Cositoare „DEERING-IDEAL” toate cu lagăre cu VALTURI și BILE de oțel. WATSON & YOEUELL Str. Academiei, 14 (fost. Rașca)

ECOURI

*. D. G. Cimbru a fost numit polițai al orașului Constanța în locul d-lui Spiru Geor-gescu.

*. La 10 Iulie viitor se va ține la mi-nisterul de interne o licitațiune pentru da-rea în întreprinderea construcțiunei rezervo-riilor și filtrelor pentru alimentarea cu apă a orașului și portului Sulina.

Această lucrare după devis se urcă la suma de 500000 lei.

*. A apărut «Codul civil Romîn», adno-tat cu noile jurisprudențe ale înaltei Curți de casațiune, lucrare făcută de d. C. Ha-mangiu, procuror al tribunalului Ilfov.

*. Vineri, 2 Maiu, d. José Rosario Brin-dis, Negru din Cuba, absolvent al conser-vatorului din Paris, va da, în sala Braga-diru, un concert cu acompaniamentul mai multor artiști din Capitală.

Biletele de vizare se găsesc la magazi-nul de muzică Gebauer.

*. Primim la redacție *Amarul statistic al Bucureștilor pe anul 1895*, publica-țiunea oficială și *Memoriul fabricanților de Uleiuri vegetale din România*, prezentat înaltului guvern la 15 Martie a. c.

*. Se aduce la cunoștința membrilor so-cietății pentru învățătura poporului romîn, că în ziua de 18 Maiu curent ora 1 p. m., se va ține adunarea generală ordinară, con-form statutelor.

Chestiunile la ordinea zilei vor fi:
a) Raportul asupra comptului de gestiune pe anul financiar 1896—97 prezentat de d-nii censori;
b) Alegerea unui vice-președinte în locul vacant;
c) Alegerea censorilor pe anul financiar 1897—98.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Un premiu însemnat.— Cetățenii cari locuiesc în strada Laboratorului, din Capitală, sunt aduși la desperare de starea de murdărie în care se găsește strada lor. În urma ploilor cari au căzut zilele trecute, băltoace mari sunt pe toată strada, în care apa stăgînd a devenit verze și răspîndește un miros de înesuferit. Circulațiunea este aproape imposibilă.

Desperați de această stare de neapăsare a celor din capul Comunei, mai mulți cetățeni au adresat o carte postală primarului Keferer, prin care i se oferă un premiu de 8000 lei, dacă va putea străbate strada de la un capăt la cel-lalt.

Suma grăncioasă, l'a tentat pe părintele Jor-gul și șiret cum este, a trimis mai întâi pe șghiotanul său Andrei ca să facă o prealabilă recunoaștere, promițîndu-i zecă la sută din cîș-tig în caz de reușită.

Bietul Andrei însă s'a întors ploat din recuo-aștere și a declarat șefului său că ori-ce încercare este zadarnică.

Primarul îi tare supărat că nu poate cîștiga premiul, iar cetățenii așteaptă un soare bine-făcător care să sece bălțile.

Agresiune nocturnă.—Cu tot sporul ce s'a făcut în agenții poliției secrete, spargerile și furturile continuă a se săvîrși pe o scară în-tînsă, fără ca autorii să fie descoperiți și ban-diții operează în centrul orașului nesupărați de nimeni.

Alaltă-eri seară, un domn numit Gheorghe N. Niculescu a fost atacat, bătut, rînit și jefuit de o ceată de pungași pe cînd trecea prin Calea Griviței, una din străzile cele mai frecventate din Capitală.

Intr-o stare foarte gravă, avînd mai multe rîni de cuțit și contuziuni făcute din lovitură cu ciomagul, Niculescu a fost transportat la spitalul Filantropia.

Pungașii, după ce au jefuit victima de tot ce avea asupra-și, s'au făcut nevăzuți și poliția... îi caută.

DIN ȚARA

Sinucidere.—Sub acest titlu, ziarul «Opi-nia», care a apărut azi în Iași, anunță că un bătrîn în vîrstă de 102 ani, anume Alexe Alexe, s'a sinucis în ziua de 29 Aprilie, prin stran-gulare, într-o casuță din pădurea Tuțora.

102 ani! — și, se zice, că bătrînu și-a pus capăt zilelor în urma unei boli incurabile.

Crimă misterioasă.—Pe șoseaua națio-nală din jud. Braila, între cantioanele 154—155 s'a găsit cadavrul unei femei avînd 8 lovitură de cuțit la gît, 2 la obraz și una în inimă.

Autorii acestei crime sunt încă necunoscuți. Se fac cercetări pentru a se descoperi acești criminali îndrăzneți.

Sinucidere.— În ziua de 29 Aprilie s'a găsit spînzurat de un pom din curtea caselor sale, cismarul Ion Casorob, care locuia în str. Știrbei-Vodă din orașul Rimnicul Sărat.

Sinucisul lăsa în urmă o soție și șase copii în vîrstă fragedă.

Nu se cunosc încă cauzele acestei sinucideri.

Copii asasin prin imprudență.—Co-pilul Ionel T. Bucșan, în vîrstă numai de 7 ani, hul d-lui T. Bucșan din Cîmpu-Lung, jucîndu-se zilele trecute cu un revolver pe care părinții avuseseră imprudența să lase în mîna băiatu-lui; arma se descărca și glonțul lovi în coastă pe femeia Anica, servitoarea d-lui C. Brătianu, care era în gazdă la d. Bucșan.

Greu rănită, femeia a fost transportată la spitalul Racovița.

Parchetul a fost avizat și s'au început cerce-tările.

DIN STREINATATE

Teribilă dramă de gelozie.—O crimă înspăimîntătoare s'a comis săptămîna trecută la Hudikavall, în Suedia.

Un lucrător, tată de familie, care locuia o că-săuță modestă cu nevasta și 5 copii și al săi, a avîrilit întreaga casă în aer, cu dinamita.

Femeia și 4 copii au fost ucigși pe loc.

Explosiunea s'a produs pe la orele 11 din noaptea. Vecinii, înspăimîntați și luați fără de veste, mai toți din somn, au năvălit spre tea-trul dramei. Un spectacol oribil îi aștepta aci. Casa fusese cu totul sfărîmată; jumătate din acoperiș fusese avîrilit în aer, iar pe grinzile rămase sfărîmate în cea-laltă jumătate, se ve-deau sleite bucăți de carne din sfărîmăturile corpurilor a unei fetițe de 7 ani și unui băiat de 4 ani. Soția și un copil în vîrstă de 5 ani, fură scoși de sub dărîmătură, mutilați în mod oribil.

Ei expirară după cite-va minute. Într'un colț al camerei fură găsiți cel-laltii doi copii, unul de 12 și altul de 9 ani, dintre cari unul a mur-it în timpul nopții.

Bănelile căzura imediat asupra tatălui, nu-mit Brunfell, care, după o absență de două luni de acasă, sosise în zjun la căminul conjugal. După o discuțiune violentă, el eși din casă, a-meniințînd pe moartea pe soția sa.

În oraș Brunfell își procură mai multe car-tuze de dinamită.

Criminalul fu arestat spre ziua și confruntat cu victimele sale, el făcu mărturisiri complete, dînd dovezi de cele mai profunde regrete.

El atribuie această crimă geloziei.

După ce cumpărase dinamita, s'a dus pe furie acasă, și a avîrilit pe fereaștră pachetul cu di-namită după ce mai întâi a aprins fitilul.

Apoi miserabilul a fugit, la o oare-care dis-tanță a auzit trîmbița deunătură și țipetele vic-timelor, apoi s'a ascuns într-o pădure, unde a fost deacoperit și arestat.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Partidul conservator va ține în seara de Sîmbătă, 3 Maiu, o întrunire publică la Floești, în vederea alegerii de a doua zi, Duminică.

Vor vorbi d-nii G. Gr. Canta-cuzino, Take Ionescu, Ionel Gră-dișteanu, Barbu Păltineanu și alți oratori.

Concursul ce era să se țină în zilele de 5 și 6 Mai, la direcția generală a poștelor și telegrafelor, pentru admitere de elevi în acest corp, s'a aminat pentru o dată ulterioară, ce se va anunța prin «Monitorul Oficial».

Astăzi seară d. Ion Brătianu va pleca la Constanța pentru a inspecta lucră-rile portului.

Ministrul lucrărilor publice va căuta să 'și dea seamă în persoană de pre-tențiunile indicate de d. Hallier, antre-prenorul portului.

Astăzi d. Vintilă I. Brătianu va de-pune legiutul jurămint în minile d-lui G. Cantacuzine, ministrul de finanțe, pen-tru intrarea în noul său post de direc-tor al R. M. S.

Adînc recunoscătoare pentru sim-fîmintele de simpatie ce mi s'a ar-ătate în estrema mea durere, viu a aduce cele mai vii mulțumiri Institutuțiunilor, amicilor și tuturilor persoanelor cari au luat o parte atît de mare la doblul întristatei mele familii.

Alexandrina Ion Ghica.
Ghergan.

Între marile reforme proiectate de d. Stolojan, ministrul comerțului, este și **desființarea bilciurilor și a țîrgurilor din țară.**

În acest scop, ilustrul economist a cerut, prin adresă, avizul camerelor de comerț.

După cit aflăm, biurourile camerelor de comerț nici nu vor să răspundă a-cestei adrese, pe care o consideră ca o elucubrațiune a conului Năstase.

Odată Năstase!

Agenția Romînă ne comunică din Viena, 30 Aprilie.

MM. LL. Reginele Țărilor de Jos ple-că miine la Budapesta, unde se vor în-tîlni cu MM. LL. Regele și Regina Ro-miniei.

Seara se vor întoarce la Viena, de unde apoi vor pleca Vineri la Aussee.

Alegările de cai din Constanța au avut loc în ziua de 23 Aprilie trecut.

D. Stolojan a preșidat serebarea.

Un cochet pavilion se ridica în partea despre nord a cîmpului de curse, aranjat cu gust și decorat cu drapele naționale.

În tot lungul pistei, din 100 în 100 me-tri erău steaguri și stîlpi cu distanțele în-semnate, de jur-împrejur frînghiilor, pentru ca caii sperindu-se să nu derubeze și să dea peste public.

Au fost 4 curse:

1) *Curse de viteze*—distanță de 1500 m. Au luat parte armăsari și iepe de 5 pînă la 8 ani.

Au fost premii: de 100, de 70 și de 40 lei.

2) *Curse à fonds*—distanță 6000 m.—premiu 120, 80 și 60 lei.

3) *Curse în trap*—distanță 10 km.—premiu 100, 70 și 50 lei.

4) *Curse comune*—distanță 2000 m.—premiu 70, 40 și 30 lei.

Mai toate premiile au fost cîștigate de caii Țărilor dobrogeni.

Putem anunța cu această ocaziune că **societatea centrală agricolă** a oferit minist-terului domeniilor suma de 2000 lei, pen-tru a se împărți ca premii la aceste aler-gări.

Astăzi am primit la redacție primul număr al «Opinie», organ al conserva-torilor din Iași.

Noul confrate are formatul ziarelor bucareștene, tipar îngrijit și un cuprins foarte variat și ales. «Opinia» este ceea ce se chiamă o gazetă bine făcută.

Primul articol, semnat de d. Dimitrie Greceanu, face profesia de credință a ziarului.

«... Numai cu reprezentarea minori-tăților, parlamentul nostru va înceta de a fi o minciună constituțională, și ne va putea da maximul rezultatelor ce-l poate produce pentru binele obștesc», spune distinsul nostru confrate.

D. Greceanu termină, observînd că pentru dezlegarea chestiunilor sociale partidul conservator are o superioritate vedită asupra celor-lalte, «căci pe lingă avînturile și revendicările democratice, el a știut să păstreze cultul tradițiuni-lor, și din cunoștința fenomenelor isto-ricice cari alcătuiesc puterea acumulată a geniului și a firei neamului nostru, par-tidul conservator a căpătat criteriul cel mai sigur pentru a nu depăși marginele adevăratelor noastre nevoi.»

O spirituală cronică, intitulată «Vii-torul Volapük», este semnată de bine cunoscutul pseudonim Ywann.

Asupra concursului de patologie in-ternă care se ține în Iași, «Opinia» da următoarele amănunte:

Un concurs școlastic fără de scandal, fără de intrigi și de șicane, a ajuns lucru impos-ibil în țara noastră.

Concursul ce se ține actualmente în Iași, pentru catedra de patologie internă de la facultatea din București, nu putea să nu treacă în domeniul comun al concursurilor.

Concursurile și scrisorile anonime, nu lip-sesc. Decanul facultății, d. doctor Russu, a primit o misivă prin care unul din concu-renții d. Toma Tomescu, era acuzat de a fi prezentat certificate false și medalii fictive. Chestionat asupra lucrului acestuia, doctorul Tomescu ceru un răgaz de cite-va zile, spre a aduce noul certificate de la facul-tatea din Paris.

Aceste certificate au sosit eri și prin ele se atestă că diplomele și medalieile au fost acordate candidatului de astăzi în urma unor distine examene pe care le depusese.

Abia trecută această încercare încalifica-bilă, și un nou obstacol se ivește.

Print'o *bizară coincidență* de fapte, can-didatul Tomescu, este telegrafic chemat la București de generalul doctor Petrescu, șef-ul spitalului central militar, pentru a se prezinta, la 1 Maiu, ca să depună examenul de

